

Ե Թ Է . . .

- 1) Գլուխըդ եթէ բարձրը պահես երբ շուրջդ ամէնքն
իրենց գլուխներն կորսնցուցած քեզ մեղադրեն.
Ինքնավստահ եթէ մընաս՝ կասկածանքին դէմ այլոց նենգ,
հանդուրժելով, ըմբռնելով անոնց խըռովք-կասկածն անդրէն.
Թէ կարենաս դուն ըսպասել եւ անձանձրոյթ ալ համբերել.
Կամ սըտելու չը զիջանիս՝ երբ զրպարտեն քեզ անդադրում.
Ո՛չ ալ իյնաս ատելութեան թակարդն՝ երբ քեզ մարդիկ ատեն.
Եւ չը ջանաս ցուցադրել թէ շատ բարի ես եւ իմաստուն . . . :
- 2) Թէ երագել դուն կարենաս՝ ոչ գերուելով երագներէն.
Թէ մտածել կարենաս դուն, բայց խոհերուդ չըտալով թոյլ որ քեզ տիրեն.
Թէ կարենաս Յաղթանակի եւ Աղէտի դէմ յանդիման
կանգնիլ՝ երկուքն ընդունելով իբր վաղանցուկ երետոյթներ.
Թէ կարենաս ցաւըդ կըրել ի տես այնպէս խեղաթիրուած
Հշմարտութեանց՝ նենգմիտ մարդոց լարած թակարդն անմիտներուն.
Կամ փշրուած տեսնել ամէնքն որոնց համար կեանքդ ես զոհեր,
եւ վերըստին զանոնք կանգնես ձեռքիդ մաշած գործիքներով . . . :
- 3) Թէ կարենաս՝ ստացուածքդ ամբողջ մէկ դէզի մէջ հաւաքելով
նոյնպէս բախտի մէկ հարուածով կորսնցնելով ոչ իսկ մէկ բառ
արտասանել կորուստիդ դէմ, այլ ըսկիզբէն վերըսկսիլ.
Թէ կարենաս ըստիպել որ սիրտըդ, ջիղերդ ու մկաններդ
շարունակեն ձգտումն իրենց ընդդէմ ամէն անյուսութեանց,
եւ դիմանալ՝ երբ ա՛լ ոչինչ է մընացեր քու ներսիդին,
բայց միայն Կամքն որ հըրաման կու տայ անոնց՝ «Դեռ դիմացէ՛ք» . . . :
- 4) Թէ կարենաս ամբոխներուն խօսիլ եւ վեր պահել զըլուփդ.
Ընթացակից՝ Վեհապետաց, բայց եւ կապուած՝ ժողովուրդին.
Ո՛չ բարեկամք, ո՛չ թշնամիք թէ կարենան ցաւընել քեզ.
Եթէ ոչ ոք բացառելով՝ հիացմունքիդ կապես ամէնքն.
Խստապահանջ վայրկեանը թէ լեցընել դուն կարողանաս
Վաթսունական երկվայրկեանի վազքով կտրող տարածութեամբ,
Քոնն է Երկիրն ու ամէն ինչ որ նորա մէջ կրնաս գտնել,
բայց մանաւանդ, ո՛վ իմ տըղաս, դուն իրաւ Մա՛րդ պիտի դառնաս:

Թրգմ. Թ.Ա.Մ.
Մայիս 1992

ՌՈՒՏԻԱՐՏ ԲԻՓԼԻՆԿ

I F

If you can keep your head when all about you
Are losing theirs and blaming it on you;
If you can trust yourself when all men doubt you,
But make allowance for their doubting you;
If you can wait and not be tired by waiting;
Or being lied about, don't deal in lies;
Or being hated, don't give way to hating;
And yet don't look too good, nor talk too wise.

If you can dream - and not make dreams your master',
If you can think - and not make thoughts your aim;
If you can meet with Triumph and Disaster
And treat those two impostors just the same;
If you can bear to hear the truth you've spoken
Twisted by knaves to make a trap for fools;
Or watch the things you gave your life to, broken,
And stoop and build'em up with worn-out tools;

If you can make one heap of all your winnings
And risk it on one turn of pitch-and-toss,
And lose, and start again at your beginnings
And never breathe a word about your loss;
If you can force your heart and nerve and sinew
To serve your turn long after they are gone,
And so hold on when there is nothing in you
Except the Will which says to them: "Hold on!"

If you can talk with crowds and keep your virtue,
Or walk with Kings - nor lose the common touch;
If neither foes nor friends can hurt you;
If all men count with you, but none too much;
If you can fill the unforgiving minute
With sixty seconds' worth of distance run,
Yours is the Earth and everything that's in it.
And - which is more - you'll be a Man, my son!

RUDYARD KIPLING